

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY,
Dedicated October 14th 1894.

No. 44

Parkland, Wash. 4. Novbr. 1895.

5te Aarg.

Til Herrens Tre.

Job. 2. 3. "Gjød han sigt eder, det gjører."

Sæt i Naade Kjærlig Hænde,
os den rette Sandheds Veie
Vær os dine Bud at ære
og at trofast elske dig,
Hjælp at det, som du har jagt,
blir for alle Livets Nægt,
Jaa vi kan, hvad end det hender,
være dine Kjære Venner!

Giv i Naade, at ret mange
af dit Ord maa gribes Jaa,
at ei mer de Syndens Ringe
være vil, men Frihed naa,
at vi her — som aller først
søge maa dit Nægt først.
Vær os du, at Alt blev gjøvet
til vor Bæst for Himmel Livet!

Giv i Naade os at i
Kjærlighed, du Herre mild,
og at vandre dine Veie
og at ville, hvad du vil.
Hjælp os du, at vi gi'r Nægt
paa det Ord, som du har jagt:
Hjører vel mod dem, som hade,
bed for dem, som gjør jer Skade!

Giv i Naade, at vi beider
ret af Hjertet, hvor vi gaar,
og med Mjør søger, leder
hen mod himmelsk Barnefaar.
Giv i Naade, at paa Jord
spredes mer og mer dit Ord,
og Jaa viden om det bæres!
af alt Her og Her maa æres!

Lb. Kori et h.

Et Stykke Kirkehistorie, fortalt af Tyroler-Sognekogden i Zillerdalen.

(Af S. Junete.)

Om Eftermiddagen var jeg Gæst hos Tyrolerne i Zillerdal; havde Søndagens Morgen været lys og smilende, var Aftenen om muligt endnu smilende. Den kjære tyrolske Stolemester var min Fører, og han viste mig ikke blot Veien til Husene, men ogsaa til Hjertene. Vi kom forbi forskellige af Koloniens Gaarde. Alle Bygninger vare i den smukke Tyrolerstil, mange prydede med kunstfærdige Udsmykninger, Jaa man kunde tro sig henført til en Alpeegn. Eldre Mænd i Stjortærmmer sad mageligt under stuggesulde Træer, paa de smaa Gallerier og Verandaer, røgede, drak Kaffe og passerede sammen, unge Mænd og Piger vandrende syngende ved Stovkanten, Kvæget græssede paa de nypige Veier — hele denne Slette var for 40 Aar siden en Ørten og er nu som en Guds Have. Af og til standse vi ved en eller anden Gruppe. Stolelæreren var som en Broder mellem sine Tyrolere, var Dus med dem Alle og gjorde mig nærmere

betkjendt med flere af dem. Man havde Følelsen af, at de nu virkelig havde sit Hjem i Schlesien, men deres hele Væsen, deres Sæder, Dragt, Dialekt, Alt røbede den indlige Alpeboer.

Maalet for vor Vandring var Tyroler-Sognekogden Rams Hus; han er en sand Menighedens Fader, der i Forening med nogle andre betroede Mænd udjævner de Stridigheder, der tunne opstaa, og paa en fortræffelig Maade forvalter det lille selvstændige Menighedsvæsen. Vig Kong Saul er han et Hoved højere end alt Folket. Han modtog os paa Tærstelen af sit lille, nette Hus, hvor han bor med sin elskværdige, næsten barnlige Hustru og deres syv blomstrende Børn. Han er allerede høit oppe i de Femti, men en Ungling i Væsen og Sind. — Først maatte jeg naturligvis besøge Huset, Jordveien og Haven. Moderen hentede Børnene ind, men hun havde ikke Ro, før jeg havde fulgt hende i Kjølet og betragtet hendes prægtige Kjør og Ofter samt hørt deres Livshistorie og formodede Fremtidskæbne. Allens gamle Billeder, forskellige Stykker Bohave og lignende, som mine Værtfolk for nogle og tredive Aar siden havde bragt med fra det gamle Hjem, og som de endnu holdt i Hænde næsten som Relikvier, maatte jeg ogsaa beundre, og jeg gjorde det af et oprigtigt Hjerte, hvorvel jeg havde mine egne Tanter.

Endelig kom vi til Sæde, og vi havde det meget gemtligt om det runde, brune Røddetræs Bord. To af Sognekogdens Brødre havde indfundet sig; den Eine var netop kommen tilbage fra Australien, men var fremdeles en fuld-blods Tyroler, den Anden havde nylig besøgt det gamle Hjem og fortalte varmt og begejstret om Fættene, Tanter og Naboer, om Bjerg og Dal, om Glæde og Marf. Rogle andre Alpebørn kom ogsaa til, og Samtalen blev snart meget belivet. Jeg bad dem fortælle mig, hvorledes den evangeliske Bevægelse var opstaaet og hvad der var Aarsag til, at de udvandrede, hvorledes de havde ordnet sig ved Oprykningen derborte og Bosættelsen her. Om alt dette fik jeg ventlig Besked af dem, der var tilstede hos Ram, og af Andre, med hvem jeg i de følgende Dage kom i Berørelse. I ethvert Punkt af Vigtighed stemte deres Vidnesbyrd overens; for Kortheds Skyld lader jeg Sognekogden fortælle, skjønt Underholdningen bestod i Spørgsmaal fra min Side og i Svar og Oplysninger fra alle de Tilstedeværende. Sognekogden Ram fortalte altsaa:

Vort Hjem ligger mellem Salzburg og Innsbruck i den herlige Dal, som er

vandet af den klare Zillerstrøm. Vandet er overordentlig frugtbart, og paa Fjeldene findes herlige Græssange. Jeg vil ikke sige Noget om Alpelandskabet i dets Skønhed og Storhed med den høie Trifentind i det Fjerne, ikke fortælle om den lette, fridrede Luft, der omvifter En oppe paa Høiderne, ikke tale om det godmodige trojaste Føllefærd, som bor derhenne. At, hvis det ikke er let for noget Menneske at forlade sin Hjemstavn, Jaa er det Juv Gange Jaa tungt for Tyrolerne! Jorden er vel overalt Herrens, men paa et Sted er Han den ligesom nærmere end et andet. Hvor gjerne vilde jeg ikke føre Dem did, kjære Hr. Pastor! hvor jeg som liden Gut har vogtet Kvæget høit oppe paa Fjeldet!... Gaar De gennem Dalen, vil De se, at der ligger spredt udover Markerne og paa de Vjergstraaminger, der vende mod Syd, en hel Mængde Meierigaarde, Landshyer med venlige, hvide Smaahuse, valre Kapeller eller alvorlige Kors, fremdeles Godsejernes prægtige Boliger, anseelige Værthuse, store Indbegninger til Kvæget, og paa Hovedpunkterne stadselige Kirker, hvis høie grønne Taarne med det store forgyldte Kors til Spir straae langt udover Dalen. I Baggrunden hører sig, mægtig og alvorlig, Alpebjæden op mod den blaa Himmelhvelving. Paa Fjeldene græsser de herligste Hjøder, der blæse Gutterne i Hornet, og Pigerne syng og danser, thi derborte er man munter i Sind. Om Aftenen sætter man sig udenfor Husets Dør og hviler sig efter Dagens Arbejde. Naar Jaa Ave-Maria lyder fra Taarnet, blotte Alle Hovedet og bede en taus, hjertelig Bøn. — Det bliver nu mørkere og mørkere; vent et Dieblit, og Høiderne rundt omkring er paa det Skønneste illuminerede ved Lyset fra Hytterne, gennem Aftenens Stilhed hører man fra det Fjerne Kjørenes Vjælder. Ja, det er et vndigt Land, og et velsignet Folk — men hildet i Overtro. Jesuiter og Prester have været de egentlige Herfere og Tyranner i Tyrol, og det paa alle Omraader — i politiske som i kirkelige Sager, ja endog i Hjemmet og i Familien. Gud se i Naade til mine arme Landsmænd og forbarne sig over dem!

Før omtrent 50 Aar siden skede det, at Herren i Himmelen tænkte paa os i Besynderlighed og sendte os sit Evangeliums klare Lys. Hvorledes gik det til? spørger De. Ja, hvem kan forklare det. Det var, som om Herrens Fugle udstrøede den himmelske Sæd! Evangeliet spirede ubemærket i disse ensomme Egne og bredte sig i Stilhed fra Hytte til Hytte, fra Landsby til anden.

Fra gamle Dage havde vi haft nogle Bibler mellem os; intet Menneske vidste mere, hvorfra de vare komne — de bleve Klippen, paa hvilken vi byggede vor svage Tro, blev et Livets Mildevæld for vore tørstende Sjæle. Entelte af vore Landsmænd, som i Handelsforretninger havde reist i evangeliske Lande, bragte hjem med sig mange gode Ord, mange gedigne Skrifter og dybe Indtryk, hentede fra kristelige Hjem og Forsamlinger. Men det Meste af den gode Sæd er dog kommet til os fra vore Naboer, Salzburgerne. Her blev Evangeliet for henved 140 Aar siden undertrykket paa en grusom Maade, og mange Tusinde maatte fremdeles leve i Glendighed. Men trods Presternes Magt og List blev der dog Mange igjen, som ikke høiede Kneet for Baal. Til disse søgte mange af Bore hen, og Dine kom igjen til os og udlagde for os, hvad vi allerede i vort Indre havde erkjendt, hvorledes et Menneske ikke selv kan fortjene sig Saligheden ved gode Gjerninger, ved Bønner og ved den udvortes Gudstjeneste, men at han maa Jaa sine Synders Forladelse og en ny Naad ved Jezu Kristi blotte Naade og Barmhertighed — at han gennem Kristus maa blive forenet med Gud, hvis hans Sjæl skal finde Hvile i Bisheden om sin Salighed. Bore Brødre i Salzburg havde ogsaa laant os fine gamle, herlige Skrifter, hvoriblandt den gamle Vjergmand Joseph Schaitbergers Skrift her har været os til Trost og til vor Troes Styrkelse. Guds Naad og Naade var over denne Bæftelse, og saaledes blev Evangeliet en Zurdeig, der først virkede i Stilhed, men i længden ikke kunde blive skjult. Paa den Tid var mange hundrede, ja Tusinder af Mennesker overbeviste om Evangeliets Sandhed, og endnu mange flere havde fattet Affky for Romerkirkens Overtro og for alt det uvittige, hedske Cereemonier: men skjønt de spottede og latterliggjorde Katolikernes Aigud, vare de dog endnu ikke rette Protefter; dertil hører fremfor alt, at man protefterer mod sin egen Sund.

Bryde Lænkerne.

En Prest talte engang privat med en Mand. Manden sagde: "Mit Hjerte er Jaa haardt, det er, som om det var lænket fast, og jeg kan ikke komme". "Kom du med Lænkerne og Aftammen", sagde Presten. Og Manden kom til Kristus med sit haarde Hjerte og Lænkerne og Aftammen, og Kristus brød Lænkerne og gjorde ham fri og det med en Gang. Saa kom, kom! Om Djævelen har bundet dig paa Hænder og Fødder, Jaa er det Guds Gjerning at bryde Lænkerne; du kan ikke bryde dem, kom til Ham!

Fra Missionen ved Columbias Munding.

(Fortset.)

Som før sagte, er Landflabet ved Grays Rivers nedre Løb temmelig danskt, men eftersom man kommer længre opover, antager det mer Bjerglandflabets Natur. Fjeldene træder nærmere, Dalen bliver snævrere og Floden faar friere Løb, der blir "Stryg" : Rapids.

Her ved Ahlborgs Eiendom er Dalen endnu bred og frugibar, men nogle Mil længre ovenfor, hvor Elvens to Arme mødes, er det et fuldstændigt Fjeldlandflab, med høie Klæber, stor Urfkog, vilde Strætninger og Foskesjæld.

Anton Klint, som skulde være vor Vært for de næste 24 Timer, har sin velstelte Farm ca. 2 Mil ovenfor Ahlborg. Anton Klint med hans 10 Brødre Johan og Hjalmar kommer, ligesom Ahlborg, fra det sydlige Sverige.

Anton Klint ansees for at være den mest velstaaende blandt Scandinavianerne i Grays Riber Dalen, men han, hans arbejdssomme Hustru og 5 ældste Børn arbejder ogsaa lig Bier.

Klint har en betydelig Kvægjord, for Tiden 22 Mellesjør, i det hele har han mellem 30 og 40 Stykker Kvæg.

Det er glædeligt naar vort jordiske Arbejde velstaaes, men det gjælder, at man ikke derover glemmer

"At Livet er kun Skolen,
Hvor til Himlen modnes Skal vor Mand,
Kun en Prøve til paa Dommerstolen
Veies Skal hvert Vært af Retfærdss
Haand"

og at det gjælder at man faar sine Bopirer iorden og Gjaldbrevet fastnagle til Korset, at det ikke skal gaa galt, naar Opgjørsdagen kommer.

Man blev, som vanligt, gjæstfrit modtaget i Klints Hus. Efter en Frokost No. 2 begav man sig ud paa Besøg til de omboende Scandinavianer.

En halv Mils Vej længere op er det at Elvens begge Arme "Right" og "Left Fork" mødes.

Vidt nedefor Gaffelen staar Skolehus No. 6, hvor vor lille Menighed samles om Guds rene Ord og de uforsfaldede Sakramenter saavidt muligt hver anden Maaned.

Man satte over Elven i en liden Traugformet Baad og spadserede en halv Mils Vej og maatte saa atter passere Elven over nogle Tømmerstolpe for at komme til Jakob Andersens Eiendom, hvor man blev hjertelig modtagne.

Jak. A. har endel ryddet Land paa Valbunden foruden Stogland. Men Grays Riber, som er en farlig Nabo, har i de sidste Aar berøvet ham en stor Del af hans bedste Land. Elven klæber ud og lægger op paa den modsatte Side.

Han har mistet ca. 30 Acres godt Land deraf 6 Acres godt Bløieland. For holdt hans Husebygninger og Lade paa at gaa med, men blev med megen Anstrængelse reddede. Huset flyttede han etpar Hundrede Alen længere ind. Laden maatte han rive ned og har nu bygget en stor, tidsmæssig Lade paa en sikrere Plads.

Bed den Oversømmelse, da han mistede saa meget Land for etpar Aar siden, stod Vandet høit over Markerne og lige op til Stuegulvet endda Huset naar paa Stolper.

Han staar nu i Begreb med at anlægge en solid Dæmning af Fosfiner og Kullesten ca. 200 Fod lang, samt 3 mindre Dæmninger, hver ca. 50 Fod,

over Arme, som Elven har skaaret sig længer op paa hans Eiendom.

Man skulde tro, at Maanden maatte lobe Modet, naar mange Aars tunge Arbejde saaledes paa nogle Timer skylles bort, men Mr. Andersens Jvnes at være ved godt Mod og arbejder kun saameget ihærdigere for at trodsse Elementerne.

Han viser derved hvilken Magt den Evige har nedlagt i den menneskelige Forstand, hvorledes Mennekejælen derved viser sin guddommelige Oprindelse og hvorledes Menneket i al sin Gjerning, stor eller liden, dog gaar Guds Vrind og er Redstaber i Guds Haand, hvadenten det saa bestaar i at kæmpe mod Elementernes Raseri, eller at byrle Jorden og derved tilveiebringe Føde for mange Munde, eller det er ved Kløgt og Snille at lægge Planer til de store Foretagender eller det saa er at stelle i Huset eller at sy et Par Sko.

Tænkte vi blot i al vor Gjerning: "Det er Guds Gjerning du gjør, det er Guds Vrind du gaar", o hvor vilde ikke Hellighed da udbrede sig over alt.

Thi, og nægte det, hvo som kan, selv den vildeste Gudsfornegeter maa gaa Guds Vrind og gjøre Hans Arbejde naar Han vil, og kommer ikke et Haandsbred længre end Han vil.

Grays Riber er, som sagt, en slem Nabo. Den har ogsaa taget Land fra John Klint, Ahlborg og Christ Sørensen, men vistnok mest fra Jak. Andersens.

Efter at man havde seet sig lidt om paa J. Andersens Eiendom gif man videre, med Løfte om at komme tilbage til Middag næste Dag. En Kop Kaffe maatte man naturligvis drille. Andersens fulgte med og man begav sig opover Klæben til Joh. Svendsen, som bor midt inde i tykke Stogen.

Svensen driver adskillig Tømmerhugst og tjener sig vel derved mangen god Skilling. Han var selv ikke hjemme, men hans venlige Hustru og flinke Børn modtog de Besøgende, og man slap ikke før man havde drukket en Kop Kaffe og smagt Mrs. Svensens bekjendte velsmagende Røge, som blev lavet paa staaende Fod.

Svensens var for endel Aar siden nære paa at brænde op i Stogbrand.

Hele Stogen rundt omkring stod i Røg.

Jak. Andersens, som bor ret nede i Dalen kun en halv Mils Vej deraf, og andre som vilde hjælpe, kunde ikke komme til Hjælp, da Stogen var et Flammehav.

Alle i Dalen troede naturligvis at Svensens var indebrændt.

Svensen fortæller hvorledes de kæmpede for Livet mod det rasende Element.

Heldigvis havde de en Brønd indenfor Fjeldkredsen, men man frygtede dog stadig at den skulde udtørres.

Svensen og etpar Mand, som arbejdede for ham, maatte stadig hælde Vand over Huset, saavel som over sig selv og de sørige Beboere.

Enkelte Stunder var Røgen saa tæt, at man kun ved at lægge sig ned paa Jorden eller Gulvet, kunde drage Aande.

At Haar og Skjæg svædes paa dem, som kæmpede med Jlden, var ikke saa underligt.

Man denke Stræk gif ogsaa over Gud alene hjælp os, sagde Mrs. S.

"Naar du gaar gjennem Vand, saa er jeg med dig, og gjennem Floder, saa skalle de ikke overskylle dig, naar du

gaar igjennem Jld, skal du ikke soides og Luen skal ikke brænde dig" (Es. 43, 2) siger Herren ved Profeten i den gamle Pagts Tid. (Mere)

Fra Ballard, Wash.

Paa saa at sige en Uge, mistede vor lille lutheriske Menighed her, 10 af sine Lemmer ved Dødsfald.

Den første der blev kaldt bort fra os var Halsnæs, Menighedens Kirkesanger. Hr. Halsnæs, der var en yngre Mand, ca. 28 Aar, havde været her i Landet nogle Aar, og kommet sig vel frem. I den senere Tid Klagede han over, at han følte sig lidt upasselig. Doktoren, der undersøgte ham, sagde at Tæring var Sygdommen, men han var ikke sygere end han kunde være oppe af og til. Saa vidste at Halsnæs var syg før ca. 2 Uger før hans Død. Han døde stille og roligt i Troen paa sin Væster og Herre. Hans Begravelse foregik Søndag 13de Oktober. Mindst 300 Menneker var tilstede.

Vor Prest, Past. Hoel, var ude paa Missionsreise, ca. 25 Mile i Stovene nord for Haller City, saa vi kunde ikke budjende ham. Heller ikke kunde nogen af vore Naboprester komme.

Rud Miland, den anden af vore Menighedslemmer, var syg bare to Dage, og skjøndt 4 Læger gjorde alt hvad der var muligt, for at redde ham, kunde de intet gjøre. Han døde stille i Troen paa sin Frelser Torsdag Estermiddag Oktober 17. Hans sidste Ord var en Formaning til Hustru og Børn at holde fast ved Guds Ord og tro paa Herren i Liv og Død, saa skulde de en gang mødes for Guds Trone.

Miland blev 48 Aar gammel. Han blev begravet Lørdag 19. En stor Vennekreds var tilstede. Past. Hoel holdt Gravtalen og forrettede Jordpaastiftelsen.

Disse vore to Lemmer, som nu har forladt os, var begge stille og arbejdssomme Mænd. Du fandt dem bestandsdig ved Gudstjenesterne lyttende efter det Ord Herren der talte, og de lod saa vidt Menneke Die kunde se dette Ord sig lede og raade.

Det er et Savn for vor lille Menighed, at se to af sine Lemmer gaa bort saa hurtigt og dog kan vi ikke andet end at udbryde:

"Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet". Deres Dagværk var endt, de blev kaldt frem til Regnskab for sin Herre og Gud, og vi, som kjendte dem, har dette herlige Haab, at de har gaact ind til sin Herres Glæde.

"Min Sjæl ds den Retfærdiges Død og mit Endeligt werde som hans".

Gud træste og hjælpe de sørgende Eiterladte for sin Barmhjertigheds Skyld. P.

Hvem vil gjøre ligesaa?

Et Par Personer her i Parkland har paataget sig at betale Skolepenge, Kost og Logi her paa Universitetet for to Smaagutter, og en tredje Person betaler Skolepenge for en Eleve.

Hvis ikke denne Kjærlighedsgjerning var ydet disse Børn, havde de neppe kommen paa Skolen i Aar, da Forældrene ikke havde Raad til at underholde dem her.

Kanste Dere af "Herolds" Vædere betaler eller har betalt for et Barn paa Fra Forhøjrensks Skole paa Madagas-

kar? Du har vist ikke angret paa det Udlæg du havde for dette Barn.

Der bor et Par gamle Folk, som har en Pleiedatter der, da hun var konfirmeret skrev hun dem et langt Brev, der i Oversættelse lyder:

Kjære Fader:

Jeg kommer og rækker dig Haanden i dette Brev, jeg dit Barn, hvorledes lever nu du, kjære Fader, thi jeg lever vel, formedelst Guds Belsignelse. Den 24 April blev jeg og nogle af mine Kammerater konfirmerede, og det Ord Papa gav os (Konfirmations Talsen) det Ord, som lyder saa: "Men al Naadens Gud, som kaldte Eder, som en kort Tid lide, til sin evige Herlighed i Kristo Jesu, Han selv berede, styrke, bekræfte og grundfæste Eder." Bore Hjertelike vare i Sandhed fulde af Glæde paa den Dag, og den store Grund, der glædede os især, var at betænke Storheden af Guds Barmhjertighed, som han har bevist Mennekestens Børn, thi Han gav sin enbaarne Søn, paa det at de, som tro paa Ham ikke skulle fortales, men have det evige Liv. Og vi tænkte paa vor Daabs Pagt, og at nu skulde ikke andre Menneker svare for os, men vi selv stode frem og gjorde Rede for vor Tro paa Gud Fader, Søn og Hellig Mand og lovede at forjage Djævelen og alt hans Væsen. O, bed for mig, at ikke denne gode Pagt, som jeg indgif maa være forgjæves, men at jeg maa holde haardt ved den til min Død, og ikke stilles fra min kjære Herre, som er saa fuld af Kjærlighed, og ved hvem jeg har Indgang til det evige Liv, hvor der ikke er Skilsmisse mere, men han jeg skal se, Hans Ansigt paa Tronen evindeligt.

Saa siger jeg Farvel til dig, Guds Naade og Fred i Jesu Kristo være med dig!

Siger

G u n h i l d a.

Paa Madagaskar havde man at lade kobe Slavebørn for at faa dem ind paa Skolen — her vil trængende Forældre gjerne at vi skal antage os deres Børn og give dem Mad og Klæder, kristelig Undervisning og Opdragelse.

Tænk om vi paa denne Naade kunde samle Skatte for det evige Liv!

T. P a r s e n.

25 Aars Jubilæum.

"Vor Frelseres Stand. Co. Ruth. Menighed" i San Francisco, Cal. agter, om Gud vil, at fejre sit 25 Aars Jubilæum fra 20de til 24de Nov. dette Aar.

Følgende Beslutning fattet af Festsomiteen, indbyder denne herved venligst alle Distriktets Prester og andre Troesbrødre til at overvære Festen, og det skulde glæde os, at se saamange som muligt deltage.

Californiapresterne vil holde Konfirrence i Forbindelse med Festen.

Der vil blive sørget for Kost og Logi. San Francisco, Cal., 29 Okt. 1895.

Paa Festsomiteens Vegne

A. S. P a n g e, Sekt.

En Irlænder, der havde bragt en Kuro med Frugt som Foræring til en fornem Mand, ventede en Tidlang ved Døren for at se, om han ikke skulde faa den liden Foræring i Penge. Men da det ikke saa ud til, at Herren vilde give ham Noget, sagde han: "Herre, dersom min Herre skulde spørge: Hvad gav Herren dig? hvad vil saa deres Belsaaenhed, at jeg skulde svare?"

— Bibelen vil ikke blive vidt opslaget af den, som lukker sin Pengebog.

Følgende

af Kapl. C. J. Budz fortættede Digt blev af ham oplæst ved Past. Grønsserås Aftedsfest i San Francisco. Gik ikke Plads i "Herold" No. 37.

Vi samles her, o, Venner kjære,
Endkjænt vi ei indbudne ere,
At minde Pastor'a om sin Dødsdag;
Thi hændte kunde det, at han herhjemme,
Som viet har saamange, kunde glemme
Sin Mindebag.

* * *

En Mindebag, omend ei af de gamle,
Dog en som særlig nu i Minde randt,
Thi Tankerne sig uvilkaarlig samle,
Dg se tilbage 15 Aar som svandt,
Da Bruden først, en Husfrus Dont be-
gyndte
Dg Brudgommen sin Messers Ord for-
kyndte.

Dg har de seet irange Timer mange
I legemlig, men sær i Aands Forstand,
Som kunde gjøre mange Hjertes bange,
Ja tænke, at Gud Sine glemme kan,
Thi Hjordens Opvælt ihntes ei at lgt-
tes,
Trods Bøn og Arbeid, — derfor Hjer-
tet trykkes.

Men Hjerdens Hjerte vilde ei forlæge,
Hans Ansigt lygte stadigt Venlighed,
Skjænt det var dem, der heller holdt
tilbage,
End lægge Haand paa Bælk og bygge
med;
Frimodig stod han dog, den Luthers
Kjæmpe,
Ei lystig Modgang kunde Hjertet
dæmpe.

Thi i det Skulte, Herren jo har Veie,
Dg vistes det, at Ordet som blev talt,
Ei altid kaldt i tørre, stenet Veie,
Ei altid blev af stemme Tidster koalt.
Men at en Spire, nu og da, er bleven
I sande Kristi Menighed indstøven.

Nu har vi eget Subshus, hvor vi glæ-
des,
Dg hører Frelserens livsalig' Ord.
Et Hus, hvor trætte Sjæle vedertages,
Dg samle Styrke ved dets Alterbord.
Den Gud som hidtil, og i Fremtids
Dage
Ei heller trække vil sin Haand tilbage.

Om sjæle Tid vor Pastor os forlader,
Derfor vor Glæde ei ublandet er.
Han drager Nord, at blive Skolens
Fader,
Den Skole, som vort Folk loo bygge
der;
Paa lutherst Grund, den Kundskabs-
Beien byder,
O, maa den staa, til Domsbasunen ly-
der.

Maa Ungdom der udvikles til Guds
Vre,
Maa Troesbrødre faa den rigtig Hær;
Maa vi den alle, som paa Hænder bære,
Dg glade ofre den vor lille Skjær,
Da vil den snart, som Mount Tacoma
staa,
Dg saa i Arv til Efterlægten gaa.

* * *

Nu lad os takke Gud for Dagens Glæde;
Lad Hjertes enes i et Bønnesuf,
At Brud og Brudgom maatte længe
træde
Den Bei de os har foreholdt saa smukt
Maa Fremtids-Banens Byrder stedse
lettes,
Indtil en Krone over Bælket sættes.

Sangen's Magt.

Past. Avenarius i Schmallkolden i
Tyskland fortæller:
En Mand fra Menigheden havde
længe sørt et jugudeligt Liv. Da hørte
han i Kirken ved et af sine Børns Daab
Luthers kjærligste Salme: "Kristus
som selv til Jordens Slod", blive af-
sungen. Det sjette Vers af denne
Salme, jaalydende:

"Hvo ikke tror, hvad Gud her bød,
Han bliver i Synderne sine,
Dg er fordømt til evig Død,
Dybt ned i Helveds Bine",

gjorde et saadant Indtryk paa ham, at
han skald og bævede, og det var ham,
som om et stærkt Tordenstrål havde
dundret i hans Øren. Da han kom
hjem, vedblev han at være taus, inde-
sluttet i sig selv og nedslaaet, saa enhver
maatte skjæne, at der var ham vederfa-
ret noget besynderligt, men ingen vidste
hvad det var. Istedetfor at underholde
sine Gjæster, forlod han dem hyppigt,
tog sin Salmebog og læste dette Vers
Gang efter Gang igjennem, og det var,
som der saldt Skjel fra hans Bine, saa
at han saa den Afgrund, paa hvis Rand
han hidtil saa sorgløst havde vandret.
Han besluttede nu at forlade Synde-
veien, raadsøgte sig med sin Sjælesør-
ger, og til alles Forundring begyndte
han virkelig et nyt Levnet, hvorpaa han
efter en Del Aars Forløb salig hensov.

Den træfuge Kone.

En Herre red engang forbi en Blege-
plads, hvor en fattig Kone netop var
isærd med at sprøite Vand over sit Lær-
redskuffe. Han spurgte hende da, hvad
Gaarsdagens Prædiken handlede om,
men hun kunde ikke engang mindes Tæ-
ten.

"Men hvad kan eders Kirkegang da
nytte eder, naar De glemmer alt saa
snart?"

"At, min Herre! Ser De dette Lær-
red der paa Marken? Saa snart jeg har
sprøitet Vand derpaa, tørrer Solen det
strax igen, saa der ikke er Spor af Van-
det tilbage, men Vinnet bliver dog
stedse hvidere derved. Derved træster
jeg mig. Kan jeg ikke beholde meget af,
hvad jeg hører i min Hørmelse, saa
gaar dog — det haaber jeg — ikke mit
Hjerte aldeles tomt deraf."

Den hellige Ibis.

De gamle Egyptere viste Ibisfuglen
næsten guddommelig Væ; de opstillede
den i deres Templer og tilbad i den
Guden Mercur, der havde paataget sig
en Fugls Skikkelse, da han kom ned paa
Jorden, for der at lære Menneskene
Kunst og Videnskab; de satte den i For-
bindelse med Isis' og Osiris' Mystere;
de gjorde den til et Sindbillede for de-
res Vand, og til et af de fire Afguds-
buds-billeder, de høitigen førte omkring
ved deres Gjæstebud. Presterne i He-
mopolis underholdt i deres Templer en
Ibis, som de sagde var udsædlig. Man
antager, at Oprindelsen til den ganske
særdeles Dyrkelse, for hvilken Ibisfug-
len var Gjenstanden, maa søges i den
Erkjendtlighed, man viste den, for de
sande eller indbildte Tjenester, den
ydede Menneskene. Saameget er vist,
at den gjorde betydelig Nytte derved,
at den fortærede en stor Mængde af de
forskjellige Krybdyr, som findes i dei
Dynd, Nisen, som en Følge af sin Over-

fømmelse efterlader sig. Man finder
endnu i vore Dage Mumier af Ibisfug-
len fuldkommen bevarede i Egyptens
Catacomber, især i dem ved Saccora,
Memphis og Theben. Ibisfuglen hør-
ter forøvrigt til de saakaldte Sumpe-
eller Mosefugle, hvortil Storcken, Hei-
ren, Bekkafinen og flere hører.

Uveir efter grønlandsk Fo- restilling.

Hans Egede, der som Missionær til-
bragte 15 Aar paa Grønland, fortæller,
at efter Grønlandernes Forestilling
frembringes Uveir af to Koner, som be-
bo et lidet Hus i Lusten. De trættes
og slaas om et stort Sælhundskind. De
slaa efter hinanden med Stokke, og saa
ofte de træffe paa Skindet, tordner det.
Derpaa styrter det lille Hus sammen,
Lamperne brydes itu og Ilden fra den
faldet ned paa Jorden; det er Dvildet.

Betalt for Herold.

D. C. Ristvedt, Brookdale, Anton
Sørensen, Grays River, Wash., Mrs.
P. Andersen, Grand Forks, N. D., hver
50 Cents.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Mrs. P. Andersen, Grand Forks, N.
D., 50 Cents. Knut Grundesen, Fjsher,
Minn., 25 Cts. Miss Sigrud Grund-
sen, Fjsher, Minn., 1 Doll.
Barkland Wash., 2. Nov. 1895.
Rev. T. L. Arjen, Raskerer.

Navnliste efter "Kirketidende" Num- mer 42.

Elling E. Bold, Decorah, Iowa, \$50,
Hans Larsen, Syracuse, Neb., T B
Tvedten, Cottage Grove, Wis., Gjer-
mund J. Lommen, Spring Grove,
Minn., D J Keehl, Lisbon, Ia, hver
\$10, A Halvorson, Spring Grove, Minn
\$13 18, Guri Kore fra Nitre Kofsho-
nong Kvindeforening 11.35, D Bern-
sen Cambridge Mass., Elling Keierjen
Spring Grove Minn, Geo M Johnson
Yorkville Ia, C B Barnes Ostrander
Minn, D Qualey Ridgeway Iowa,
Henry Thompson Le Roy Minn, Peder
Hanson Wilson Rich, John A Hilma
Waukon Iowa, Nils Kjesdal Ridg-
way Iowa, Ole A Anderson Decorah
Iowa, Ole Amundsen Holmes City
Minn, Mrs Betty Amundsen do, J
Westby Waukon Iowa, D P Feiring
Cooperstown N Y, hver \$5, D P Brye
Coon Valley Wis 4, Peter D Blu
Rochelle Ia. Knud Paulson Elk Point
S D, Past N Xavier Ridgeway Iowa,
Mrs S Hoidal Sedan, Andreas Søren-
sen Troy Minn, D H Kæs's Wash-
ington Prairie Iowa, D Sankerson
Chandler S D, K G Kæseth Aspelund
Minn, P P Bjerkeng Tenny Minn,
Torgey Nilson Bluffton Iowa, An-
dreas Torkelsen Seeley Minn, D C
Stenerodden Spring Grove Minn, Jut
T Qualey, Nils Ramsen, Tollef Elle-
stad, J Hegg Decorah Ia, Mrs Peter
Sandaker Calmar Ia, John E Fodnes's
Kells N D, G S Storaasli Glynndon
G A Kæland Canton Minn, S Bern-
sen Decorah Ia, hver 2 Doll, Prof C
Kæseth Decorah Ia 2.50.

— Vægre dig ikke for at tugte de
Ung; thi, staa du ham med Riset, dør
han ikke deraf. Du, du skal staa ham
med Riset og fri hans Sjæl fra Hel-
vede.

Den berømte Fysiognomist Lavater
hal engang i en Postbogn have truffet
sammen med en Passager, hvis behage-
lige og godmodige Ansigtstræk tiltalte
ham i ualmindelig Grad. For nu at
give sin Keisgjælle en Prøve paa sin
Kunst, at lyde Ansigtet, spurgte han
pludselig den Fremmede efter hans
"Hjerd", men denne svarede ganske for-
bløffet, at han ikke var Hjerd. "Ikke
Hjerd i sædvanlig Forstand", vedblev
Lavater med et selvtilfreds Smil, "men
en Hjerd i Herrens Tjeneste ligesom
jeg selv. Den fromme Forretning at
vinde Sjæle og forberede dem for det
evige Liv, har trykket det guddommelige
Segl paa Deres Pande, De er Prest." —
Man tænke sig Fysiognomistens for-
bløffede Ansigt, da han maatte høre, at
hans Keisgjælle var — Starprester.

Læs Dette!

Enhver, som samler 50 nye Su-
bskribenter paa "Pacific Herald"
og indsender fuld Betaling (\$25.00)
for disse, faar som Belønning et Aars
fri Undervisning ved Skolen.
ligeledes skal enhver, som samler 25
nye Subskribenter og indsender fuld Be-
taling (\$12.50) for disse, faa som Be-
lønning et halvt Aars Undervis-
ning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun
Tale om fri Undervisning i de almin-
delige Kurser, som ellers koster \$1.00
om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der
betales særskilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte
Rettighed til fri Undervisning, enten
det er for et halvt eller et helt Aar, maa
uldt ud benyttes inden Ud-
løbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og
Piger til at gavne baade sig selv og
Andre. Og det er ikke bare de Unga,
som kan benytte sig heraf med Fordel,
men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan
besøge Skolen. Disse kan sælge eller
skænke de paa denne Maade vandne
Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Den 19de September 1895 begyndte
"Pac. Luth. Univ." sit andet Skoleaar.
Første Termin slutter den 19de De-
cember. Undervisning gives i de Fag,
som høre til Literary, Business, Sci-
entific og Normal Kurser. Enhver
kan vælge sine Fag. Baade Gutter og
Piger modtages som Elever, og der
kræves af dem, at de ere villige til at
arbejde med Flid og til at rette sig
efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag
betales \$1.00 om Ugen, for Undervis-
ning i Musik, Shorthand og Type-
writing betales særskilt. Bærelse Koster
fra 25 cts. til en \$1.00 og Kofsen
\$2.00 om Ugen.

I Barneskolen gives Undervisning i
Religion og Korst saavel som i de sæd-
vanlige Common Skolefag. Omkostnin-
gerne i denne Afdeling er: Skolepenge
35cts, Bærelse 10cts, Kost for Børn
under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12
Aar \$1.50 om Ugen.

Ansøgninger om Optagelse indsen-
des snarest muligt til Rev. D. Grønberg,
Barkland, Pierce Co., Wash.

nye Varer nye Priser.

Hvis Du vil have en Klædning, der passer, af nyeste Mode og lavet af bedste Tøj, der findes i Markedet, da kom og se, hvad vi har at byde, førend Du kigger andræds.

Vort Lager er større end nogen sinde før, og vore Priser ere lavere end hos nogen af vore Konkurrenter.

Ultrækkelig Kapital sætter os i stand til at kjøbe billigere end vore Konkurrenter, der maa bruge Kredit.

Vi nævner her nogle af vore Godtjæbsartikler:

- Satinette uits for Mænd = = = = \$3.00
- Outing flannel Overstjorter for Mænd = .20
- Arbejdsfko for Mænd = = = = .96
- Fine Dress fko for Mænd = = = = \$1.25

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pac. Ave, ligeoverfor N. N. Depot.
Hans Fortelson, Bestyrer.

Tilfalg.

Et Hus paa fire Værelser med Tilbygninger. Der ser Votter, hele Stykket er 150 X 150 Fod. Det er 10 Minutters Gang fra Pac. Uth. University og to Bloks fra Railroad Platform. Der er et godt Stakit rundt hele Eendommen, og over et Dussin Frugttræer. Glover Creek løber lige over Hjørnet af Eendommen. For alt dette forlanges \$400, alt kontant, eller \$300 kontant og \$100 paa et Aar med 4 pCt. Rente. God Title. Man henvende sig til Pacific Herald, Parkland, Pierce Co. Wash.

Land for Salg.

2000 Acres Land billigt for salg, alt i et Stykke. En Del af det er ypperligt Farm-ogeland og Resten særdeles egnet for Frugtavl og Dairy purposes. Der er både Høiland, Bottonland og Stovland.

Er derfor særdeles passende for en Koloni. Standinaver ønskes helst. Det kan udlægges i Stykker paa mange eller faa Acres efter Behag. Landet er beliggende i den frugtbare Willamette Valley i Staten Oregon og omtrent 7 1/2 Mil fra en livilig By paa omkring 5000 Indbyggere. Det skal ogsaa bemærkes, at dette Land ikke ligger ude i Bildnisfjet, men i en Trakt, hvor der har været setlet rundt omkring i mange Aar. Dette Stykke Land er nu under disse pinagtige Tider, da Landpriserne ogsaa er trykket ned, at faa efter vor Mening for nær sagt en Spotpris. Manden, som eier det, er ængstelig for at sælge, men han vil sælge alt under et. Der er altsaa en god Anledning for en eller flere af vore norske Pengemænd til at gjøre et godt Investment ved at kjøbe dette Land og saa starte en Koloni. Den eller de, som har Cash kan her gjøre en god Bargain.

For nærmere Underretning henvende man sig til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Skandinavisk APOTHEK.
Norske Familie-Mediciner
P. Jensen, Fern Hill. Abent Dag og Nat

Tacoma Tidendes Boghandel.

- Bibler ny Overfættelse Guldsnit Skindbind 9x6—\$2.75
 - 9x6—\$3.00
 - Lommebibler = = = = med Omflag \$1.60
 - = = = = uden = \$1.35
 - Aptestamenter = = = = \$0.75
 - Synodens Salmebøger = = = = \$0.65
 - Landstad med eller uden Lert i stort Udvalg fra 50Ct til \$1.30.
 - Forstjelli Bøger af Pastor Fjunde pr. Stk. 75Ct.
 - Synode Bibelhistorie 25Ct Forklaring 25Ct, Katekismus 15 "
 - Bi. o N. B. C. 15C "
- Tacoma Tidende Tacoma, Wn.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salg paa meget rimelige Villkaar omtrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og "Improvements" fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er bevogtet med Skog og en Del er oppdyrket Lavland i god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel stikket, for Kreaturavl, og et Meieri unde drives med Fordel.

Der er flere Huse og især store Udhuse med Tørtehus og Humle, Høpresse Humlepresse og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Uth. Univ. Association, Parkland, Wash.

BROOKDALE . . . FEED STORE

Dealers in Hay, Grain, Flour and Feed of All Kinds. CASH PAID FOR HIDES. Eggs Taken in Exchange for Goods. Terms Cash or its Equivalent. Brookdale, Wash.

Send efter dem.

Beretninger fra den Korte Sones fire Distriktsmøder er nu strar for dige. De indeholder mange gode Sager af stor Bigtighed for enhver, der har Hjerte for det firkeltige Arbejde. Kørst og fremst findes der lærerige og opmuntrende Læreforhandlinger, der næst Indberetninger og Raadslagninger om de store praktiske Gjøremaal i vort Samfund. Alle fire Beretninger indbundne i Papbind koster blot 65 cents.

Send efter dem til "Lutheran Publishing House", Decorah, Iowa.

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk, Ansjovis, Primost, m. m.

Paa Hj. af lite og G Street, Tacoma, Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery and Coffee Parlors.

R. Snabel, Eier.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

A. H. Bell

Alle Slags Smede- og Træarbejde.

Sæsteskoning i Særdeleshed.

Alt for rimelig Betaling.

Brookdale, Wash.

H. V. ROBERTS,

Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLI,

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455. Kontortid 11—12. 2—4. 7—8. Søndag 12—1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af Jewelry, solid og plated Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma, Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware, og general Groceries, o. s. v.

Guldt Lager altid paa Haand.

Parkland Wash.

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE.

CAPITAL, : 100,000.

A. E. Johnson, President. E. Steinbach, Vice President. H. E. Snatvold, Cashier.

Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindsætninger.

Kjøber og sælger Verker paa alle ledende Bher i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaabnerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampflibs Linier.

Agenter for alt ufolgt N. P. N. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association . . .

Udkommer hver Uge og koster fortlødsvis 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Beskillinger osv. sendes til Rev. T. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentfamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN

SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 3.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$100,000
P. H. Caesar, President.
C. W. Guos, V. President.
O. S. Selvig, Cashier.
J. S. Vandervilt, Ass't Cashier.

Directors.

Downer E. J. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson, G. L. Holmes, Chro. Hosmer, Geo. W. Eaton, P. H. Caesar, C. W. Guos, J. S. Vandervilt.

6 per et Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene udlaaes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.